

מסכת פרה

פרק ד

א. פרת חטאת ושחטה שלא לשמה, קבל והזה שלא לשמה, או לשמה ושלא לשמה, או שלא לשמה ולשמה, פסולה. רבי אליעזר מכשיר. ושלא רחויץ ידים ורגלים, פסולה. רבי אליעזר מכשיר. ושלא בכהן גדול, פסולה. רבי יהודה מכשיר. ומחסר בגדים, פסולה. ובכלי לבן היתה נעשית:

ב. שרפה חוץ מגתה, או בשתי גתות, או ששרף שתיים בגת אחת, פסולה. הזה ולא כון כנגד הפתח, פסולה. הזה מששית שביעית, חזר והזה שביעית, פסולה. משביעית שמינית וחזר והזה שמינית, פשרה:

ג. שרפה שלא בעצים, או בכל עצים, אפלו בקש או בגבבה, פשרה. הפשיטה ונתחה, פשרה. שחטה על מנת לאכל מפשרה ולשתות מדמה, פשרה. רבי אליעזר אומר, אין מחשבה פוסלת בפשרה:

ד. כל העוסקין בפרה מתחלה ועד סוף, מטמאין בגדים, ופוסלים אותה במלאכה. ארע בה פסול בשחיטתה, אינה מטמאה בגדים. ארע בה בהנחתה, כל העוסק בה לפני פסולה, מטמאה בגדים. לאחר פסולה, אינה מטמאה בגדים. נמצאה חמרה, קלה. לעולם מועלים בה, ומרבין לה עצים, ומעשיה ביום, ובכהן, המלאכה פוסלת בה, עד שתעשה אפר, והמלאכה פוסלת במים, עד שיטילו את האפר: